

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1973

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
208

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 410

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων του Ποινικού Κώδικος, του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας και άλλων τινών διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσμεν:

"Άρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 74 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

"Άρθρον 74. 1. Ἐάν ὁ καταδικασθεὶς εἰς κάθειρξιν ἢ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους εἶναι ἀλλοδαπός, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀπέλασιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς χώρας, ἐκτελουμένην εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ὁριστικὴν ἀπόλυσίν του καὶ ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως ὑφ' ὄρον, εὐθὺς μετὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τῶν φυλακῶν.

2. Δύναται ἐπίσης τὸ δικαστήριον νὰ διατάξῃ τὴν ἀπέλασιν ἀπὸ τῆς χώρας παντὸς ἀλλοδαποῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἐπεβλήθη μέτρον ἀσφαλείας ἐκ τῶν ἐν ἀρθροῖς 69, 71 καὶ 72. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀπέλασις δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν μέτρων τούτων.

3. Οἱ οὕτως ἀπελαθέντες ἀλλοδαποὶ δύνανται νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν χώραν μόνον μετὰ πάροδον τριετίας ἀπὸ τῆς ἀπελάσεως καὶ ἐφ' ὅσον τὴν ἐπιστροφὴν ἐπιτρέψῃ ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης».

"Άρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 97 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

"Άρθρον 97. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 94 παρ. 1 καὶ 96 παρ. 1 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ὅταν, πρὶν ἢ ἡ καταγνωσθεῖσα ἐπὶ τινὶ ἀξιολογίῃ πράξις κατὰ τινος ποινῇ ἀποτιθῇ ὁλοσχερῶς, παραγραφῇ ἢ χαρισθῇ, ἐπέλθῃ καταδίκη αὐτοῦ δι' ἄλλην ἀξιόποιον πράξιν, ὅποτεδῆποτε τελεσθείσῃ».

"Άρθρον 3.

1. Εἰς τὸ Κεφάλαιον Δ' τοῦ Ποιν. Κώδικος ὁ ὑποτίτλος 1 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἐγκλήματα κατὰ πολιτικῶν σωματῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως».

Ὁ δὲ τίτλος τοῦ ἀρθροῦ 157 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Βία κατὰ πολιτικοῦ σώματος ἢ τῆς Κυβερνήσεως».

2. Τὸ ἄρθρον 157 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«157. 1. Ὁ διὰ βίας ἢ δι' ἀπειλῆς βίας ἐπιβάλλων εἰς τὴν Βουλὴν ἢ τὴν Κυβέρνησιν ἢ εἰς μέλος αὐτῶν τὴν

ἐκτέλεσιν, παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν πράξεως ἀναγκομένης εἰς τὰ καθήκοντά των, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως τοῦλάχιστον δέκα ἐτῶν. Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται ἐάν ἡ πράξις στρέφεται κατὰ Ἀρχηγοῦ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς πολιτικοῦ κόμματος.

2. Ὁ ὑπαίτιος τῶν ἀνωτέρω πράξεων ἐναντίον νομαρχιακῶν, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων ἢ ἄλλου συμβουλίου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ μέλους αὐτῶν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

3. Ὁ δημοσίᾳ περιθρῖζων τὴν Βουλὴν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν. Ἐάν ἡ περιθρῖσις ἐτελέσθῃ κατὰ τινος τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 συμβουλίων, ἐπιβάλλεται φυλάκισις μέχρι δύο ἐτῶν. Ἡ ποινικὴ δίωξις γίνεται κατ' αἴτησιν τῆς Βουλῆς ἢ τοῦ Συμβουλίου.

4. Τὸ δικαστήριον δύναται πρὸς ταῖς ποιναῖς ταύταις νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ στέρησιν τῶν ἐν ἀρθρῳ 63 ἀρ. 1 ἀξιοματῶν καὶ θέσεων».

"Άρθρον 4.

Εἰς τὸ Κεφάλαιον Δ' τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ μετὰ τὸ ἄρθρον 157 αὐτοῦ προστίθεται ἄρθρον λαμβάνον τὸν τίτλον «Βία κατὰ πολιτικοῦ κόμματος» καὶ τὸν ἀριθμὸν 157Α, ἔχον οὕτω:

"Άρθρον 157Α. 1. Ὅστις προβάλλει εἰς πράξεις βίας κατὰ γραφεῖων νομίμως λειτουργούντων πολιτικῶν κομμάτων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους, ἐκτὸς ἐάν ἡ πράξις τιμωρῆται βαρύτερον δι' ἐτέρας διατάξεις.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθροῦ 167 ἔχει καὶ ἐν προνοημένῳ ἐφαρμογὴν.

3. Ἐάν διὰ τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀναφερομένων πράξεων προεκληθῇσαν φθοραὶ, αὗται χαρακτηρίζονται ὡς διασκευασμέναι καὶ ἐπισύρουν κατὰ τοῦ ὑπαίτιου τὰς ἐν ἀρθρῳ 382 ποινάς».

"Άρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 167 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

"Άρθρον 167. 1. Ὅστις μεταχειρίζεται βίαν ἢ ἀπειλὴν βίας, ἵνα ἐξαναγκάσῃ ἀρχὴν τινα ἢ ὑπάλληλον εἰς τὴν ἐνέργειαν πράξεως ἀναγκομένης εἰς τὰ καθήκοντά των ἢ παράλειψιν νομίμου τοιαύτης, ὡς καὶ ὁ βιαιοπραγῶν κατὰ ὑπάλληλου ἢ προσώπου προσληφθέντος ἢ ἐτέρου ὑπάλληλου προστρέξαντος πρὸς ὑποστήριξιν τούτου, διαρκούσης τῆς νομίμου ἐνεργείας του, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους, ἀποκλειομένης εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τῆς μετατροπῆς ἢ ἀναστολῆς αὐτῆς.

2. Ἐάν αἱ περὶ τῶν ἢ προηγουμένη παράγραφος πράξεις ἐτελεσθῇσαν ὑπὸ ὀπλοφορούντος ἢ σέροντος μεθ' ἑαυτοῦ ἀντικείμενα, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ προκληθῇ σωματικὴ ἐλα-

δη, ἢ ὑπὸ προσώπου ἔχοντες κεκαλυμμένα ἢ ἡλλοιωμένα τὰ χαρακτηριστικά αὐτοῦ ἢ ὑπὸ πλειόνων, ὡς καὶ ἐὰν ὁ καθ' ὃν ἐστράφη ἢ πράξις διέτρεξε σπουδαῖον προσωπικὸν κίνδυνον, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἐφ' ὅσον ἡ πράξις δὲν τιμωρεῖται ἐλαφύτερον ὑπὸ ἐτέρας διατάξεως».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 197 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 197. 1. Ὅστις, χωρὶς νὰ διαταράξη τὴν κοινὴν εἰρήνην, ἐμποδίζῃ αὐθαίρετως τὰς συνεδριάσεις ὑπηρεσιακοῦ τινὸς συλλόγου, συγκροτουμένου δυνάμει τοῦ νόμου πρὸς διεξάγωσιν δημοσίων ὑποθέσεων, ἢ νομίμως λειτουργούντος πολιτικοῦ κόμματος ἢ ἀνεγνωρισμένου κατὰ νόμον σωματείου, τῶν ἀρχῶν αὐτῶν ἢ τῶν ἀρχῶν καὶ συμβουλίων καθεδριμμάτων τινος, ἢ διαταράσσῃ σοβαρῶς αὐτάς διὰ διεγέρσεως θορύβου ἢ ἀταξίας ἢ καθ' οἷονδήποτε ἄλλον τρόπον, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις μέχρι δύο ἐτῶν.

2. Ἐὰν ἡ πράξις ἐτελέσθῃ ἐν σχέσει πρὸς συνεδρίαν δικαστηρίου ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 221 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 221. 1. Ἰατροί, ὀδοντίατροι, κτηνίατροι, φαρμακοποιοί, χημικοὶ καὶ μαῖαι, οἵτινες ἐν γνώσει ἐκδίδουν ψευδεῖς πιστοποιήσεις προσωρισμένας νὰ παράσχουν πίστιν παρὰ δημοσίᾳ, δημοτικῇ ἢ κοινοτικῇ ἀρχῇ ἢ παρὰ νομικῷ προσώπῳ δημοσίου δικαίου ἢ παρ' ἀσφαλιστικῇ ἐπιχειρήσει ἢ δυνάμεναι νὰ ἐλάβουν ἔννομα καὶ οὐσιώδη συμφέροντα ἄλλου προσώπου, τιμωροῦνται διὰ φυλάκισις μέχρι δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Ἐὰν αἱ ἀνωτέρω ψευδεῖς πιστοποιήσεις προορίζωνται διὰ δικαστικὴν χρῆσιν, οἱ ἐκδίδοντες αὐτάς τιμωροῦνται διὰ φυλάκισις τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς, ὡς καὶ ἀποστερήσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 63 ἀριθμ. 1 ἀξιομάτων καὶ θέσεων.

2. Διὰ φυλάκισις μέχρις ἐνὸς ἐτους τιμωρεῖται ὅστις ποιεῖται χρῆσιν τοιαύτης τινὸς ψευδοῦς πιστοποιήσεως πρὸς ἐξαπάτησιν δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ ασφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐὰν τῆς ἐκδοθείσης ὡς ἄνω ψευδοῦς πιστοποιήσεως ἐγένετο δικαστικὴ χρῆσις, ὁ ποιούμενος τοιαύτην χρῆσιν διὰδικος τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν».

Ἄρθρον 8.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 315 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 315 παρ. 2. Ἐὰν ὁ παθὼν, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 308 εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος, συνέβη δὲ ἡ πράξις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του ἢ διὰ λόγους σχετικούς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ἡ δίωξις χωρεῖ αὐτεπαγγέλτως».

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ Κεφάλαιον ΙΣΤ' τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ μετὰ τὸ ἄρθρον 315 αὐτοῦ προστίθεται ἄρθρον, λαμβάνον τὸν τίτλον «Ἐπιβαρυντικαὶ περιπτώσεις» καὶ τὸν ἀριθμὸν 315Α, ἔχον ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 315Α. 1. Ἐὰν αἱ ἐν ἄρθροις 308 καὶ 309 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος πράξεις ἐτελέσθῃσαν κατὰ δημοσίου ὑπαλλήλου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του ἢ διὰ λόγους σχετικούς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ἐπιβάλλεται εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 308 ποινὴ φυλάκισις τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 309 ποινὴ φυλάκισις τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν.

2. Ἡ τέλεσις τῶν ἐν ἄρθροις 310 καὶ 311 ἐδάφ. πρώτου τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος πράξεων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ στρέφονται κατὰ προσώπων ἐκ τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων καὶ ὑπὸ τὰς ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ περιπτώσεις, συνιστᾷ ἰδιαιτέρως ἐπιβαρυντικὴν περίπτωσιν, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ ἐπὶ τούτων μετατροπὴ ἢ ἀναστολὴ τῆς ποινῆς».

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 322 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 322. Ὁ δι' ἀπάτης ἢ βίας ἢ ἀπειλῆς βίας συλλαμβάνων, ἀπάγων ἢ παρὰ νόμῳ κατακρατῶν τινα, οὕτως ὥστε ὁ συλληφθεὶς νὰ ἀποστερηθῇ τῆς προστασίας τῆς Πολιτείας καὶ ἰδίᾳ ὁ περιάγων τινα εἰς ὁμηρίαν ἢ ἄλλην παρομοίαν κατάστασιν στέρησεως τῆς ἐλευθερίας, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως. Ἐὰν ἡ πράξις ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξαγωγασμοῦ τοῦ παθόντος ἢ ἄλλου τινὸς εἰς πρᾶξιν ἢ παράλειψιν ἢ ἄνοχὴν περὶ τῆς ὁποίας δὲν ὑφίσταται ὑποχρέωσις αὐτοῦ, τιμωρεῖται : α) δι' ἰσοβίου καθείρξεως ἐὰν ὁ ἐξαγωγασμὸς στρέφεται κατὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 157 παρ. 1 σωματῶν ἢ προσώπων καὶ β) διὰ καθείρξεως τοῦλάχιστον δέκα ἐτῶν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν».

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 324 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 324. 1. Ὁ ἀφαιρῶν ἀνήλικον ἀπὸ τῶν γονέων, τῶν ἐπιτρόπων ἢ παντὸς δικαιουμένου νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὸ πρόσωπόν του, ἢ ὁ ὑποστηρίζων ἐκουσίαν τοῦ ἀνηλίκου διαφυγὴν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν ἄνω προσώπων, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις. Ἐὰν ὁ ἀνήλικος διέτρεξεν, ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας του καὶ τῆς στέρησεως τῆς ἐπιμελείας, σπουδαῖον κίνδυνον ζωῆς ἢ βαρείας βλάβης τῆς υγείας του, ὁ δράστης τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις τοῦλάχιστον ἐνὸς ἐτους.

2. Ἐὰν ὁ ἀνήλικος εἶναι νεώτερος τῶν δέκα τεσσάρων ἐτῶν ἢ ὁ ὑπαίτιος ἐξετέλεσε τὴν πρᾶξιν ἐκ κερδοσκοπίας ἢ ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως μεταχειρισθῇ τὸν ἀνήλικον εἰς ἀσχολίας ἀνηθίκους ἢ ἐπιτύχῃ τὴν μεταβολὴν τῆς οἰκογενειακῆς τοῦ ἀνηλίκου τάξεως, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

3. Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους πράξεων ἐσχόπῃ τὴν εἰσπραξὶν λύτρων ἢ τὸν ἐξαγωγασμὸν εἰς τινα πρᾶξιν ἢ παράλειψιν ἐπιβάλλεται καθείρξις. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οὗτος οἰκείᾳ βουλήσει καὶ πρὸ πάσης ἐκπληρώσεως ὁρου τινὸς ἢ ἀξιώσεως του, ἀπηλευθέρωσε καὶ ἀπέδωκεν ὑγιὴ καὶ σῶν τὸν ἀνήλικον, ἐπιβάλλεται φυλάκισις».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 334 τοῦ Ποιν. Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 334. 1. Ὁ παρὰ νόμῳ εἰσδύων ἢ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ δικαιούχου παρκαμένων εἰς τὴν κατοικίαν ἐτέρου ἢ εἰς τὸν παρ' αὐτοῦ πρὸς ἐργασίαν χρησιμοποιούμενον χώρον ἢ εἰς περικεκλεισμένον χώρον κατεχόμενον παρ' αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις μέχρις ἐνὸς ἐτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Αἱ ὡς ἄνω πράξεις ἢ πράξεις βίας κατὰ προσώπων ἢ πραγμάτων, ὡς καὶ πράξεις φθορᾶς ξένης ιδιοκτησίας, ἐνεργούμεναι πρὸς τὸν σκοπὸν παρεμποδίσεως τῆς ἐκδόσεως ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν, ὡς καὶ τῆς ἐλευθερίας κυκλοφορίας αὐτῶν ἢ εἰδελίων, τιμωροῦνται διὰ φυλάκισις τοῦλάχιστον ἐνὸς ἐτους, μὴ ἐπιτρεπομένης εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τῆς μετατροπῆς ἢ ἀναστολῆς τῆς ποινῆς.

3. Ὅστις, παρὰ νόμῳ εἰσδύει εἰς κατάστημα ἢ χώρον ὑπηρεσίας δημοσίας, δημοτικῆς, κοινοτικῆς ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ ἐπιχειρήσεως κοινῆς ὠφελείας ἢ παραμένει εἰς τοὺς χώρους τούτους παρὰ τὴν θέλησιν τῆς χρησιμοποιούσης αὐτοὺς ὑπηρεσίας, δηλουμένης αὐτῷ διὰ τοῦ νομίμου ἐκπροσώπου ἢ ὑπαλλήλου τῆς, προκαλῶν οὕτω διακοπὴν ἢ διατάραξιν τῆς ὁμαλῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν.

4. Ἡ ποινικὴ δίωξις ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 1 χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει τοῦ δικαιούχου».

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 394 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 394. 1. Ο εκ προθέσεως αποκρύπτων, αγοράζων, λαμβάνων ως ενέχυρον ή άλλως πως δεχόμενος παρ' εκαυτώ πράγμα προελθόν εξ άξιοποιού πράξεως ή μεταβιβάσειν έτέρω την κατοχήν τοιούτου πράγματος ή συνεργών εις μεταβίβασιν ή άπωσθήποτε ασφαλίζων έτέρω την κατοχήν αυτού, τιμωρείται δια φυλακίσεως, άνεξαρτήτως του άν είναι τιμωρητέος ή ου ό υπάιτιος του έγκλήματος εξ ου τό πράγμα προέρχεται.

2. Εάν ή κατά την προηγούμενην παράγραφον πράξις έχη αντικείμενον ευτελοῦς άξίας, ό δράστης τιμωρείται δια φυλακίσεως μέχρις εξ μηνών, ή δε ποινική δίωξις χωρεί μόνον κατ' έγκλησιν.

3. Προς τά εξ άξιοποιού πράξεως προερχόμενα πράγματα εξομοιούνται και τό τίμημα αυτών, ως και τά δι' αυτών προσποριζόμενα αντικείμενα.

4. Εάν ό υπάιτιος έπιχειρή τοιαύτας πράξεις κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθειαν ή ένήργησεν εξ ιδιοτελείας ή πρόκειται περι πράγματος ιδιαιτέρως μεγάλης άξίας, επιβάλλεται φυλάκισις τουλάχιστον εξ μηνών. Το άρθρον 72 περι παραπομπής εις οίκον εργασίας έχει και έν προκειμένω εφαρμογήν».

Άρθρον 14.

Τό άρθρον 417 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας, ως έτροποποιήθη υπό του άρθρου 14 του Ν.Δ. 2493/1953 και συμπληρώθη υπό του άρθρου 20 του Ν.Δ. 4090/1960, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρον 417. Έπί πλημμελημάτων έν γένει, εάν ό δράστης συνελήφθη επ' αυτοφώρῳ, ακολουθείται ή έν τοις έπομένοις άρθροις διαδικασία, εκτός εάν κατά την κρίσιν του εισαγγελέως συντρέχουν λόγοι μη εφαρμογής της διαδικασίας ταύτης».

Άρθρον 15.

Τό άρθρον 425 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας καταργείται.

Άρθρον 16.

Τό άρθρον 426 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρον 426. 1. Αί διατάξεις των άρθρων 418 έως 424 εφαρμόζονται αναλόγως, εάν ό δράστης πλημμελήματος, καιπερ μη καταληφθείς επ' αυτοφώρῳ, κρατηται έν φυλακή ή άλλω τόπω κρατήσεως και τό πλημμέλημα έτελεσθή έν τῷ τόπῳ ένθα κρατείται.

2. Είς την προκειμένην συνοπτικήν διαδικασίαν υπάγονται και οι στρατιωτικοί, όταν δια τό πραχθέν πλημμέλημα εκ των έν άρθρῳ 417 αναφερομένων, υπάγονται εις τά κοινά δικαστήρια κατά τάς διατάξεις του Στρατ. Ποιν. Κώδικος».

Άρθρον 17.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 449 του Κώδικος Ποιν. Δικονομίας αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρον 449. — 1. Ο εκζητούμενος και ό εισαγγελεύς έχουν τό δικαίωμα να ζητήσουν παρὰ του συμβουλίου την αναβολήν της συζήτησεως. Το συμβούλιον δύναται να αναβάλη την συζήτησιν επί οκτώ τό πολύ ήμέρας».

Άρθρον 18.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 451 του Κώδικος Ποιν. Δικονομίας αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Ο Άρειος Πάγος αποφαινεται έντός οκτώ ήμερών έν συμβούλιῳ εφαρμοζομένων αναλόγως των άρθρων 448 και 450.

Ο εκζητούμενος κλητεύεται έπιμελεία του εισαγγελέως του Άρείου Πάγου είκοσι τέσσαρας ώρας τουλάχιστον πρό της συζήτησεως αυτοπροσώπως ή δια του αντικλητού του».

Άρθρον 19.

Αί παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 555 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως ακολούθως:

α2. Η εκτέλεσις ποινής στερητικής της έλευθερίας ανα-

βάλλεται, εάν ό καταδικασθείς προσεβλήθη μετά την άπαγγελίαν της καταδίκης έν ψυχοπαθείας τοιαύτης, ώστε ένεκα ταύτης να μη έχη συνείδησιν της εκτελουμένης ποινής.

3. Είς τάς περιπτώσεις της παρ. 1 στοιχ. β' περίοδος δευτέρα και της παρ. 2 διατάσσεται συγχρόνως ή έν δημοσίῳ ψυχιατρείῳ, κατὰ προτίμησιν δικαστικῆ, έγκλεισις του καταδικαιού.

Άρθρον 20.

Τό άρθρον 557 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρον 557. — 1. Η άρξαμένη εκτέλεσις της στερητικής της έλευθερίας ποινής δύναται να διακοπῇ εις τάς έν άρθρῳ 556 υπό στοιχ. α, β, και γ περιπτώσεις, ως και εις τάς περιπτώσεις των παραγράφων 2 και 7 του παρόντος.

2. Εάν ό εκτίων την ποινήν νοσηλεύεται εις νοσοκομείον κατὰ τάς περί νοσηλείας των κρατουμένων διατάξεις, εύρίσκεται δε ένεκα νόσου βαρείας, εις τοιαύτην καταστάσιν, ώστε ή έν οίκοδῆποτε τοιούτω νοσοκομείῳ συνέχισις της νοσηλείας του δέν ήθελεν άποτρέψει άνήκεστον βλάβην εις την υγείαν του ή κίνδυνον ζωῆς, δύναται, εφ' όσον ή άποτροπή είναι δυνατή δια της έν έτέρῳ νοσηλευτικῷ ιδρύματι νοσηλείας του, ειδικῶς κατανομαζόμενον, να αίτησται την εισαγωγήν του εις τοῦτο πρός συνέχισιν της νοσηλείας του, ιδίαις αὐτοῦ δαπάναις, άποκλεισμένης της κατ' οίκον νοσηλείας.

3. Επὶ της ως άνω αίτήσεως άποφάνεται τό δικαστήριον κατὰ την διαδικασίαν του άρθρου 560, δι' ειδικῶς και έμπεριστατωμένης ήτοιολογημένης άποφάσεώς του, εκδιδομένης μετά α) γνώμην δύο ίατροδικαστῶν ή έν έλλείψει τούτων δύο ίατρῶν υπαλλήλων του δημοσίου ή νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, περί της ανάγκης εισαγωγῆς του κρατουμένου εις τό υπό τούτου προτεινόμενον νοσηλευτικόν ίδρυμα, β) γνώμην του νοσηλεύοντος τον αίτούντα νοσοκομείῳ και γ) δήλωσιν του υπό του αίτούντος υποδεικνυμένου έτέρου νοσηλευτικοῡ ιδρύματος, ότι τοῦτο δύναται να αναλάβη την νοσηλείαν του.

4. Έν περιπτώσει άποδογῆς της αίτήσεως τό δικαστήριον διατάσσει την διακοπήν εκτελέσεως της ποινῆς μέχρι πάντε μηνῶν, του χρόνου τούτου δυναμένου, εφ' όσον ή ανάγκη διακοπῆς εξάκολουσῇ υφισταμένη, να παρατείνεται επί χρόνον μέχρι πάντε μηνῶν εκάστοτε, υπό του αυτού δικαστηρίου, αίτήσει του ενδιαφερομένου ή του εισαγγελέως, υποβαλλομένη πρό της λήξεως του πενταμήνου. Η διακοπή διατάσσεται υπό τον όρον της συνεχούς παραμονῆς και νοσηλείας του καταδικαιού εις τό όρισθέν νοσηλευτικόν ίδρυμα, δύναται δε τό δικαστήριον πρός εξασφάλισιν ταύτης να επιβάλῃ και οίονδῆποτε άλλον όρον.

5. Αντίγραφον της άποφάσεως επιδίδεται εις τον καταδικαιον και εις τον διοικητικόν διευθυντήν του όρισθέντος νοσηλευτικοῡ ιδρύματος, από της εις αυτό δε εισαγωγῆς του καταδικαιού, περί της όποίας συντάσσεται έκθεσις, υπογραφομένη υπό του ρηθέντος διευθυντοῡ ή έν άπουσία τούτου υπό του γραμματέως του ιδρύματος και του έναρτήσαντος την μεταγωγήν όργάνου, άρχεται ή διακοπή της ποινῆς.

6. Ο κρατούμενος, δια πάσαν εκ προθέσεως πράξαν τελεθέντος όρου τιμωρείται δια φυλακίσεως μέχρις ένός έτους. Δια φυλακίσεως μέχρις ένός έτους τιμωρείται επίσης ό διοικητικός διευθυντής του νοσηλευτικοῡ ιδρύματος, εάν εκ προθέσεως παρέλκει να ειδοποιήσῃ άμελλητί τον άρμόδιον εισαγγελέα πλημμελειοδικῶν περί πάσης διακοπῆς της νοσηλείας του καταδικασθέντος και περί πάσης εξόδου του εκ τούτου ή ήναντιώσῃ εις την διενέργειαν ελέγχου περί των άνωτέρω έν τῷ ιδρύματι κατὰ πάντα χρόνον. Εάν αί πράξεις αὗται έτελεσθήσαν εξ άμελείας ό δράστης τιμωρείται δια φυλακίσεως μέχρις εξ μηνῶν.

7. Είς όλως εξαιρετικὰς περιπτώσεις, εφ' όσον ή κατὰ τάς παραγράφους 2 έως 4 διαταχθεῖσα διακοπή δέν δύναται να άποτρέψῃ άνήκεστον βλάβην υγείας ή κίνδυνον ζωῆς, ή δε άποτροπή αὕτη είναι δυνατόν άποδοσευμένως να έπιτευχθῇ δια της κατ' οίκον νοσηλείας, τό δικαστήριον δύναται αίτήσει του καταδικαιού να διατάξῃ την επί σκοπῶ τοιαύτης νοσηλείας διακοπήν εκτελέσεως της ποινῆς, εφαρμοζομένων κατὰ τά λοιπά των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος.

8. Ο εισαγγελέυς διατάσσει τήν εκτέλεσιν τῆς διακοπῆς ποινῆς ἅμα τῇ λήξει τοῦ ὀρισθέντος χρόνου διακοπῆς ἢ τῆς δοθείσης παρατάσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἄρθρον 559 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 559. Τὴν ἀναβολὴν καὶ τὴν διακοπὴν τῆς ἐκτέλεσεως τῆς ποινῆς διατάσσει:

α) Εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. β' περίπτωσιν τοῦ ἁρθρου 556 τὸ ἐκδόν τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν δικαστήριον.

β) Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 1 στοιχ. α' περ. δευτέρᾳ, τῆς παρ. 1 στοιχ. β' καὶ τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 555, ὡς καὶ τῆς ὑπὸ στοιχ. α' περιπτώσεως τοῦ ἁρθρου 556 τὸ δικαστήριον πλημμελειοδικῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κρατεῖται ὁ καταδικασθείς.

γ) Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 1 στοιχ. α' περ. πρώτη τοῦ ἁρθρου 555, ὡς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις γ' καὶ δ' τοῦ ἁρθρου 556, ὁ ἐπιτετραμμένος ἢ ὁ ἐποπτεύων τὴν ἐκτέλεσιν εισαγγελέυς, δι' ἡττιστολογημένης διατάξεώς του.

δ) Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρ. 7 τοῦ ἁρθρου 557 τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κρατεῖται ὁ καταδικασθείς, συντιθέμενον ἐκ πέντε μελῶν».

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν.Δ. 743/1970 «περὶ τιμωρίας τῶν παρακατῶν τῶν νόμων περὶ νυχτωτικῶν οὐσιῶν κλπ.», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 16. 1. Κατὰ πάσαν περίπτωσιν κατοδίκης διὰ τινὰ τῶν ἐν ἁρθροῖς 3 καὶ 4 πράξεων, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτόπισιν τοῦ καταδικασθέντος, πλην ἂν οὗτος εἴναι ἀνήλικος, ἐπὶ ἐν μέχρι πέντε ἔτη μακρὰν τοῦ τόπου κατοικίας ἢ καταγωγῆς αὐτοῦ καὶ μακρὰν τῆς θαλάσσης, τῶν νήσων ἢ τῶν συνόρων. Ἡ ἐκτόπισις ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ εισαγγελέως τοῦ τόπου τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς καὶ τῶν ἀρμοδίων ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς.

2. Ἐπὶ ἀπολύσεως ὑφ' ὅρον ἢ ἐκτόπισις ἐκτελεῖται ἅμα τῇ ἐξόδῳ ἐκ τῆς φυλακῆς. Εἰς περίπτωσιν ἄρσεως ἢ ἀνακλήσεως τῆς ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως, τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐκτοπίσεως ἐκτελεῖται μετὰ τὴν ἐκτίσιν τοῦ υπολοίπου τῆς ποινῆς.

3. Προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῶν ἐνηλίκων ἢ ἀνηλίκων καταδικαζομένων ἐπὶ παραβάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν.Δ., τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν ἐκτόπισιν τῶν ἀπέλασιν ἐκ τῆς χώρας ἐκτελουμένην κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἁρθρου 74 τοῦ Ποιν. Κώδικος ὀριζόμενα».

Ἄρθρον 23.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 233/1975 «περὶ ἐκκαθαρίσεως Συντακτικῶν Πράξεων καὶ Ψηφισμάτων, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Ψηφίσματος τῆς 16/29 Ἀπριλίου 1952 καὶ περὶ παραγραφῆς ἐκλογικῶν τινῶν ἀδικημάτων», προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω:

«Ἐκκρεμίσαι δικογραφίαι διὰ παραβάσεις τοῦ Γ/1952 Ψηφίσματος, ὡς καὶ τοῦ Α.Ν. 453/1945, τίθενται εἰς τὸ ἀρχεῖον διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου εισαγγελέως, τὰ δὲ ἐκδιδόμενα δικαστικὰ ἔγγραφα ἐπιστρέφονται ἀνεκτέλεστα».

Ἄρθρον 24.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Ν. 2058/1952 «περὶ μέτρων εἰρηνεύσεως» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

α). Διὰ τοὺς καταδικασθέντας εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἀνωτέρων τῶν ἑξ μηνῶν, πᾶσα ἡμέρα ἐργασίας ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐκτελουμένη εἴτε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους εἴτε δι' ἐκμισθώσεις πρὸς τρίτους, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ὡς καὶ πᾶσα χειρωνακτικὴ, βιομηχανικὴ ἢ γραφικὴ διὰ χειρὸς ἢ μηχανῆς καὶ ἐν γένει πᾶσα ἄλλη σχετικὴ ἐργασία,

δύναται νὰ υπολογίζηται εὐεργετικῶς κατ' ἀνώτατον ὄριον μέχρι δύο ἡμερῶν ἐκτιθείσης ποινῆς. Τὸ μέτρον τοῦ εὐεργετικοῦ υπολογισμοῦ τοῦ χρόνου ἐργασίας τῶν κρατουμένων καθορίζεται ἀναλόγως τοῦ εἶδους καὶ τῆς φύσεως τῆς ἐργασίας ἢ τῆς κατηγορίας τῆς φυλακῆς, διὰ Π. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

2. Αἱ παράγραφοι 6 καὶ 7 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Ν. 2058/1952, προστεθεῖσαι δυνάμει τοῦ ἁρθρου 30 τοῦ Ν.Δ. 4090/1960, καταργοῦνται.

3. Πᾶσα ἐτέρα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον καταργεῖται».

Ἄρθρον 25.

Εἰς τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Σωφρονιστικοῦ Κώδικος προστίθεται παράγρ. 4, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἡ εἰσαγωγή νοσοῦντος κρατουμένου εἰς νοσοκομεῖον πραγματοποιεῖται εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Κρατουμένων ἢ εἰς ἑτερον κρατικὸν ἢ δημοτικὸν νοσοκομεῖον, ἢ νοσοκομεῖον νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ἀναλόγως τῆς παθήσεως τοῦ κρατουμένου, κατὰ τὴν ἐν ἁρθρῳ 36 παρ. 7, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 39 διαδικασίαν. Ἡ παραμονὴ τοῦ κρατουμένου εἰς τὸ Νοσοκομεῖον διαρκεῖ ἐφ' ὅσον χρόνον κρίνεται αὕτη ἀναγκαία πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως τῆς υγείας του, ἐπαναμετάγεται δὲ οὗτος εἰς τὸ εἰς δ' ἐκρατεῖτο ἢ εἰς ἑτερον Σωφρονιστικὸν Κατάστημα, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ νοσοκομείου ἢ τῆς οἰκείας κλινικῆς αὐτοῦ».

Ἄρθρον 26.

Ὁ εισαγγελέυς ἐφετῶν ὁσάκις, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἐνδείκνυται ἐκ σπουδαίων λόγων ἢ διεξαγωγῇ τῆς συνεδριάσεως εἰς τόπον ἄλλον τοῦ κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις καθορισθέντος, δύναται διὰ πράξεώς του νὰ ὀρίξῃ διὰ μὲν ὑποθέσεων ἀρμοδιότητος τοῦ τριμελοῦς ἢ πενταμελοῦς ἐφετείου Ἀθηνῶν ἢ τοῦ συμβουλίου ἐφετῶν Ἀθηνῶν, τὸν τόπον συνεδριάσεως τούτων ἐκτὸς τῆς ἑδρας των, ἀλλ' ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν, ἐπὶ δὲ ὑποθέσεων ἀρμοδιότητος πλημμελειοδικείων τὸν τόπον συνεδριάσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ ἢ τῇ περιφερείᾳ ἐτέρου πρωτοδικείου τοῦ αὐτοῦ ἐφετείου.

Μεταβατικὴ Διάταξις.

Ἄρθρον 27.

Δικαστικαὶ ἀποφάσεις περὶ διακοπῆς τῆς ἐκτέλεσεως τῆς ποινῆς λόγω ἀνέχестου ἐλάξεως τῆς υγείας καταδικαι, ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θάσσει τῆς παρ. 2 περ. β' τοῦ ἁρθρου 555, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 557 τοῦ Ποιν. Κώδικος, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ μέχρι λήξεως τοῦ ἐν αὐταῖς ὀρισθέντος χρόνου διακοπῆς.

Ἄρθρον 28.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 10 Αὐγούστου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 10 Αὐγούστου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ